Cennette sevap derecesi yükselir mi?

Erkan Bey: “Marifetullah’ta ve sevap derecesinde yükselmek Cennette de devam edecek mi?”

Mârifetullah, Allah’ı bilmek, Allah’ı tanımak, Allah’ı bilme yolu demektir. Dünyaya geliş gayemiz Allah’ı bilmek, Allah’ın ahlâkı ile ahlâklanmak ve Allah’ı bilmekte terakkî etmek, yani yükselmektir. Nitekim Cenab-ı Hak: “Ben cinleri ve insanları ancak Bana ibadet etsinler diye yarattım” buyuruyor.

Terakkî imanla, ibadetle ve imtihanla elde edilir. İman, ibadet ve imtihan yeri ise dünyadır.

Bir öğrencinin iyi not alıp yükselmesi de, kırık not alıp düşmesi de öğretmenlerinin derslerine girip durduğu, eğitimin verildiği, öğrencinin imtihanlara tabi tutulduğu öğretim dönemi içinde olur. Öğretim dönemi kapandıktan sonra, karneler dağıtıldıktan sonra, öğretmenleri tatile çıktıktan sonra bir öğrenci yüksek not almak istese, karnesini, diplomasını veya derecesini yükseltmek istese, artık buna imkân bulamaz. Öğretmenin olmadığı, eğitimin yapılmadığı, imtihanların açılmadığı tatil döneminde artık derecesini yükseltemez. Hangi derecede karne veya diploma almışsa, artık o onun başarı derecesidir.

Marifette terakkî yurdu cennet değil, dünyadır. Çünkü peygamberlerin gönderildiği, vahyin gelip durduğu iman ve imtihan yeri cennet değil, dünyadır. “Cennetten daha güzel, hurilerinden daha lâtif, selsebilinden daha tatlı olan”1 Kur’ân’ın indirildiği yer, Cennet değil, dünyadır. Allah’ın insanları defalarca tövbeye çağırdığı, gece gündüz tövbe edeni bağışlayacağını bildirdiği yer, cennet değil, dünyadır. Cennette zaten—tâbir câizse—beş duyumuzla Allah’ın varlığını bilme imkânımız olacaktır. Bu bize sonsuz huzur verir, saadet verir, sevinç verir, marifet verir. Bu tamam.

Fakat marifette terakkî apayrı bir olgudur. Dünyada yaşayıp geçtikten sonra, bunu Cennetten beklemeye hakkımız olabilir mi? Çünkü terakkî için imtihan şarttır. Cennet ise imtihan yurdu değildir. Terakkîde çaba vardır, gayret vardır, niyet vardır, bedel vardır. Bunlar için biçilmiş kaftan ise dünyadır. Çünkü esasen, bu açıdan, dünya Mü’minin terakkîsi için yaratılmıştır. Dünyada bu fırsatı kaçırıp da makbul bir şeyler yapamayanların, yarın ahirette, derece elde etmek için dünyaya dönmek

isteyeceklerini Kur’ân bildiriyor.2

Cennette kişi dünyadan getirdiği derecesi ile bulunacaktır. Bedîüzzaman Hazretlerinin “Cennette kişi sevdiği ile beraber olacaktır” hadisinde verdiği bahçe misâlinden de bunu anlamamız mümkündür. Bahçeye giren bir kör, bir sağır ile bir güzel zevk sahibi insan aynı sofrada beraber yemek yiyebiliyorlar. Birlikte sohbet edebiliyorlar. Fakat bahçeden her birisi kendi konumuna göre, kendi zevk derecesine göre zevk alıyor. Ve bu konum değişmiyor. Çünkü herkes konumunu, derecesini, makamını, mertebesini dünyadan getiriyor.3

Şöyle de düşünelim: Eğer Cennette terakkî olsaydı tembel insan dünyada terakkî için çaba göstermezdi. Çünkü dünyada terakkî bedel istiyor, alın teri istiyor, emek istiyor. Bu da insanı yoruyor, yıpratıyor, hırpalıyor. Tembel insan dünyada yorulmaktansa, “Cennete bir kapağı atayım da, nasıl olsa orada terakkî var” derdi. Oysa dünyaya gelmekten murad, terakkîyi dünyada elde etmektir. Bunu Peygamber Efendimiz (asm) şu hadislerinde de mânen bildiriyor: “Allah Teâlâ altmış yıla ulaşasıya kadar ecelini geciktirdiği kimseye (neden terakkî etmediği hususunda makbul görülecek) bir özür bırakmamıştır.”4

Bir diğer husus: Cennette sevindireceğin bir fakir yok, iyilik yapacağın bir muhtaç yok, karnını doyuracağın bir aç yok, su vereceğin bir susuz yok, elinden tutacağın bir yaşlı yok… Ne ile terakkî edeceksin? Bunların hepsi dünyada vardı ve dünyada kaldı. Eğer dünyada bu fırsatları değerlendirmiş isen ne âlâ! Cennette—tâbir câiz ise—senin de, insanların da bir eli yağda, bir eli balda olacak. Kimsenin sana ihtiyacı olmayacak! Öte yandan, bir elin yağda, bir elin balda olduğun makama zaten terakkî ile gelmişsin. Ve gelebileceğin noktaya, istidadının kaldırdığı noktaya gelmişsin.

Ölümle tedennî bittiği gibi, terakkî de bitiyor. Mahşerle de bu, tescillenmiş oluyor. Peygamber Efendimizin (asm) ifadesiyle, “Kul ne hâl üzere ölürse, Allah onu artık o hal üzere diriltiyor.”5 Sadaka-i cariye gibi mü’mine sevap akıtan musluklar hariç sevap defteri ölümle kapanıyor. Sadaka-i cariye muslukları ise zaten Cennet ile değil, dünya ile bağlantılı musluklardır. Fakir fukara dünyada vardır; Cennette yoktur. Cennet değil, dünya sevap kazanma imkânları ile lebâlep doludur. Her bir sevap, bir terakkî basamağı hükmündedir.

Biz; Allah’tan Cenneti isteyelim, Cennete girebilecek amel yapmaya da gayret edelim. Allah’ın rızasını kazanmaya çaba gösterelim. Allah’ın zulmetmeyeceğinden de emin olalım. Gerisini Allah’ın takdirine, keremine ve lütfuna bırakalım. Eğer biz Cennette yükselmek istersek, Allah’ın bizi—yine dünya amelimizle orantılı olarak—yükselteceğini umalım. Bunda da bir sakınca yok. Fakat yeter ki, dünyada

yaşadığımız sürece, cennette yüksek dereceler elde etmek istediğimizi aklımızın köşesinden çıkarmayalım. Ve hep bunu gözeterek ve umarak yaşayalım!

Dipnotlar:

1- Sözler, s. 807
2- Araf Sûresi: 53
3- Sözler, s. 812
4- Riyazü’s-Sâlihîn, 115
5- Camiü’s-Sağir, 3/392